

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 57. Ecclesiæ in Septentrione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. scopus Papæ Legatos in Angliam addu-
A.C. 1062. xit.

§. LVII.

Ecclesiæ in Septentrione.

Adam. l. III.
c. 18. p. 43.

Illa tempestate Haroldus Rex Norwe-
 giæ sæva tyrannide illas gentes oppri-
 mebat. Complures Ecclesias destruxit,
 multos Christianos diris suppliciis excru-
 ciatos necavit. Quin etiam maleficiis

Sup. l. LIX.
§. 15.

infamis habebatur, quibus abolendis &
 extirpandis, cum Sanctus Frater ejus
 Olaus Rex maximo fervore insudaret,
 in eo conatu vitam amiserat. At Harol-
 dus miraculis, quæ ad Fratris tumulum
 fiebant, nullatenus motus, a Fidelibus
 oblata rapiebat & suis militibus dabat.
 Quare Adalbertus Archiepiscopus Bre-
 menfis tantis malis commotus Nunciis
 ad Haroldum missis, datisque literis,
 crudelitatem exprobravit, monuitque
 severe, Deo oblata in luxum Laicorum
 non esse convertenda, nec expedire, ut
 advocaret Episcopos ex Anglia & Fran-
 cia, contempta sua Jurisdictione, cujus,
 utpote Sacræ Sedis Legati, esset Episco-
 pos in illis partibus ordinare.

Haroldus his objurgationibus offen-
 sus Legatos Adalberti probrose dimisit;
 dicebat enim, se in Norwegia Archi-
 episco-

episcopum, aut virum potentem præter Sæculum XI. A.C. 1061.
 se neminem novisse. Cum deinde Adalbertus Archiepiscopus ob hanc causam *Alex. ep. 2. tom. 9. Conc. p. 116.*
 ad Alexandrum II. Papam querelas detulisset, scripsit is ad Regem Haroldum in hæc verba: *Cum ea, quæ ad Fidem Christianam & Disciplinam Canonica pertinent, necdum satis edoctus sis, nostrum esset, quibus totius Ecclesiæ cura commissæ est, frequentissimis epistolis varia monere; quia vero maxima locorum distantia id facere prohibemur, scias velim, nos id negotii Adalberto Archiepiscopo Bremensi Legato nostro injunxisse. Is autem per literas ad nos datas questus est, quod Episcopi Provinciæ vestræ vel non consecrentur, vel data pecunia in Anglia aut in Francia ordinentur. Hinc admonemus te & Episcopos tuos, ut Archiepiscopum Adalbertum audiat & sic obsequamini, ac si vobis mandata ab ipsa Sacra Sede redderentur.* Adalbertus Archiepiscopus Suecin quoque seu Suenonem, *Adam. c. 13.*
 Regem Daniæ, sibi offensum habebat, quem acerrime increpaverat, quod feminam sanguine propinquam illicitis nuptiis sibi junxisset, quin etiam excommunicationis fulmen ei comminatus fuerat. Tandem Rex etiam Papæ epistolis perterrefactus affinem dimisit; attamen plures alias uxores atque etiam concubinas *c. 20.*

Sæculum XI.
A.C. 1062.

accepit. Elapso exinde aliquo temporis spatio Archiepiscopus nihil non egit, ut in gratiam rediret cum hoc Principe, quod speraret, ipsius opera a se destinata facilius effectui dari posse. Eo igitur consilio Sleswicum se contulit, ubi multis largitionibus primo populum, & postea etiam Regem datis muneribus, & adornatis conviviis, in quibus magnificentiam Regiam superare conabatur, sibi devinxit; quippe antiquo Barbarorum illorum more per dies octo se se invicem ad epulas invitarunt, quo tempore multæ causæ Ecclesiasticæ pertractatæ, actumque de pace Christianis concedenda, & Gentilibus ad Fidem convertendis. Inde Archiepiscopus latissimus domum remeans Imperatorem permovit, ut, Rege Daniæ in Saxoniam accersito, fœdera perpetua cum eo sanxerit, unde Ecclesia Bremensis eximie florere, & Fides inter Septentrionis populos mire propagari cœpit. Hæc reconciliatio
ep. 4. Henrico III. Imperatore luce fruente processit; Ceterum ex aliqua epistola Alexandri II. Papæ ad Regem Suenonem data dispicimus, Reges Sueciæ censum annum Sacræ Sedi persolvisse.

§.LVIII.